

[Poul Nilsson.]

kendt, at mit parti ved en henvendelse til ministeren om denne sag har bedt om, at de af mig her nævnte problemer må blive taget op til undersøgelse, så en ændring kan ske. Vi har i mit parti nu tilendebragt vore overvejelser, og vi ser meget gerne en forhandling indledet og gør det i håb om, at et resultat kan nås. Nærværende lovforslag synes mig som tidligere lovforslag af praktisk talt samme indhold at berettigede hertil.

Med de af mig her gjorde enkelte bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til både hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Johannes Jensen: Dette lovforslag ser venstre på med velvilje. Det er kun ved særlige lejligheder og med års mellemrum, at man ved lov har bemyndiget kommunerne til at eftergive kommunehjælp. Nu er der jo en anledning i forbindelse med den nye grundlov. Ændringen, hvorefter lovforslagets ikrafttræden ikke knyttes sammen med grundlovens vedtagelse, kan hilses med glæde. Der gives også adgang til, at folk, der af en eller anden grund ikke har holdt deres sygeforsikring i orden, så de har været udelukket fra at få aldersrente, nu får lejlighed til at få dette forhold bragt i orden. På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Clara Munck: Det lovforslag, der i dag er til behandling, omfatter kun to paragraffer. Den første paragraf vedrører eftergivelse af kommunehjælp. Der er ingen tvivl om, at det er en meget stor gruppe, der vil få glæde af en vedtagelse af denne del af lovforslaget. Det er sådan, at §§ 306 og 307 i forsorgsloven er almindeligt brugt, og ved lovforslagets gennemførelse undgår man såvel konsekvenserne af disse paragraffer som den ofte pinlige tilbagebetalingspligt. Hvad § 2 angår, er det en betydelig mindre gruppe, der vil få glæde af lovforslagets gennemførelse, men for mit vedkommende skal jeg ikke lægge skjul på, at det har glædet mig og utvivlsomt mange andre, at man navnlig for denne del af lovforslagets vedkommende har fjernet det ringe usikkerhedsmoment, der var forbundet med lovforslagets sammenkædning med grundlovsforslaget.

Som det allerede er sagt, er det ikke første gang, man i det høje ting har beskæf-

tiget sig med dispensationslove vedrørende aldersrentemodtagere. Der har igennem årene været adskillige ældre, der har stået ganske uforstående overfor, at de, som et meget lille mindretal, var udelukket fra at opnå det gode, aldersrenten er. Det er rigtigt, at de ikke har opfyldt deres forsikringspligt, men omvendt er de beløb, de har sparet, så ringe i forhold til de goder, de har mistet. Man kan jo opfylde forsikringspligten blot ved at stå som bidragydende medlem af en sygekasse eller en sygeforsikring med et medlemskontingent på 10—15 kr. om året. Senere kan disse personer gennem 10, 20 og 30 år blive straffet ved ikke at få aldersrente. Det er muligt, man vil hævde, at det er en selvfor- skyldt straf efter en lovovertrædelse, men på ingen andre områder kender vi en så lang virkning af forsømmelser, og i det lovforslag vedrørende fortabelse af rettigheder som følge af straf, der blev gennemført på rigsdagen i 1951, lov nr. 286 af 18. juni 1951, gennemførte man sådanne ændringer i forsorgsloven, at alle andre forsømmelser eller forbrydelser ikke medførte den langvarige virkning, som den lille forsømmelse at undlade at opfylde sin forsikringspligt har. Hvis man ikke mener helt at kunne ophæve en form for straf for undladelse af opfyldelse af forsikringspligten, mener jeg i hvert fald, man kunne tage op til overvejelse, om man ikke blot ved at udskyde tidspunktet for opnåelse af aldersrenten nogle år alligevel kunne give de ældre ret til at opnå aldersrente. Jeg ved godt, at det ikke er et spørgsmål, man kan løse i dag, og det har glædet mig at høre det ærede medlem hr. Poul Nilsson bebude, at det er overvejelser, man allerede er i gang med. Indtil de er gennemført, vil vi kunne glæde os over dispensationslovene, og på mit partis vegne skal jeg anbefale det her foreliggende lovforslag til en velvillig behandling.

Lannung: Jeg kan også på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag, efter at det efter behandlingen i det andet høje ting har fået den meget påkrævede ændring, at § 3, hvorefter loven var kædet sammen med grundlovens vedtagelse, er udgået. Det kunne i den oprindelig foreliggende skikkelse give anledning til visse mistydninger og en uheldig agitation, og derfor er det godt, at § 3 af den højtærede